

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** **negentiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van di **03 april 2007** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not.nr. 56.99.315/03/26

Griffie nr. **1106**

Kamer met 3 rechters, ingevolge het verzoek door de verdachte bij de verwijzing door de correctionele raadkamer (art. 91 van het Gerechtelijk Wetboek)

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1915

1. **de vennootschap naar Nederlands recht STICHTING GEESTELIJK WETENSCHAPPELIJK GENOOTSCHAP DE EEUW VAN CHRISTUS**, met maatschappelijke zetel te Nederland, 7333 PA Apeldoorn, Paramariboweg 41 en met KvK-inschrijfnummer 41149585;

1916

2. **de vennootschap naar Nederlands recht STICHTING WAYTI UITGEVERIJ**, met maatschappelijke zetel te Nederland, 7333 PA Apeldoorn, Paramariboweg 41 en met KvK-inschrijfnummer 08060112;

1917

3. **VREBOS Ludo**, Jozef, Isidore, geboren te Leuven op 11 juni 1966 en wonende te Nederland, 7316 EV Apeldoorn, Laan van Kerschoten 28;

1918

4. **VERMEIRE Guido**, Fernanda, geboren te Hamme op 27 oktober 1952 en wonende te 9180 Moerbeke (Waas), Heirweg 98;

die de tenlastelegging uitmaken van:

de eerste, de tweede, de derde en de vierde:

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

Te 9300 Aalst en met samenhang te 9180 Moerbeke (Waas) en elders in het Rijk, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 1 januari 2001 tot en met 4 mei 2004 en zeker te 9300 Aalst op 4 mei 2003:

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, in één van de omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, te hebben ontkend, schromelijk geminimaliseerd, gepoogd te rechtvaardigen of goedgekeurd te hebben:

met name door geschriften al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden aange-

Exp.m. 745/07/c

Uw Ref. -

Exp.m. 745/07/c

Aan: Ak.

Hoebeck D.

advocaat te

Spoelbeke Bever.

plakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld te hebben, onder meer:

1. geschriften van Jozef Rulof waarin deze verkondigt dat de Joden hun lot in de Tweede Wereldoorlog over zichzelf afgeroepen hebben;
2. geschriften van Jozef Rulof waarin deze stelt: "Hitler heeft veel narigheid aangericht, maar hij liet de mensheid evolueren. Hebben de joden de zin van 'Gods pak slaag' begrepen? Welnee. Ze stichten zelfs een staat en blijven maar zeuren over de Holocaust, terwijl ze zouden moeten profiteren van de versnelde evolutie die Hitler hun bereidde. Hitler heeft een gruwelijke karmische schuld op zich geladen, schreef Rulof, maar toch: Wie Hitler beschimpt, belastert Jezus.";
3. het boek "Zielsziekten van gene zijde bezien" van Jozef Rulof;
4. het boek "De Kosmologie van Jozef Rulof, delen 1 t/m 5" van Jozef Rulof (zie o.a. stukken 27-30);
5. het boek "Vraag en antwoord, delen 1 t/m 4" van Jozef Rulof;
6. het boek "57 lezingen, delen 1 t/m 3" van Jozef Rulof;
7. het boek "De volkeren der aarde van gene zijde bezien" van Jozef Rulof (zie o.a. stukken 31-38);

B. In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan, en wegens een zogenaamd ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen (art 1-2° Wet 30.07.1981 gew. door de wet van 12.04.1994 (B.S. 14.05.1994)), minstens door geschriften al dan niet gedrukt, aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld te hebben: onder meer:

1. "In het aardse, dus stoffelijke leven, gaat de mens van de eerste stoffelijke graad naar de tweede en dit is het rassenprobleem op aarde waar te nemen, wat ik je straks duidelijk zal maken. Dat zijn de stoffelijke overgangen waarin de mens leeft. Zij die tot de eerste overgang behoren, ik bedoel de mens op aarde, leven in de oerwouden en hebben de hogere overgangen nog niet bereikt." (p. 119) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
2. "Op al de planeten die je hebt waargenomen, leeft alleen het donkere, bruin-zwarte ras. Vanaf het beginstadium tot de laatste overgang toe zijn er van deze mensen geweest. Doch het blanke ras heeft slechts de graad voortgebracht, leeft dus alleen op aarde." (p. 175) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
3. "Onzaglijk groot waren de dieren die hier leefden, toch weer niet zo groot als op de tweede planeet en de mens was behaard en sterk, hoewel dit een ander kleed was dan zij daar droegen. Dit lichaam was reeds fijner en volmaakter, maar de huidskleur was donker. Het blanke ras kende men in deze tijd nog niet." (p. 179) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
4. "Er leven in de oerwouden nog donkere rassen, die in die toestand moeten overgaan en de hoogste graad nog moeten bereiken. Men moet deze niet verwarren met het oosterse type, want die wezens behoren reeds tot het volmaakte stoffelijke wezen" (p.181) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

5. “Het is dus geen wonder, André, dat er nog donkere rassen op aarde aanwezig zijn. In de biljoenen jaren die voorbijgingen, zijn deze wezens nog niet zover gekomen en daar zijn nog miljoenen jaren voor nodig. Maar hoelang dit ook duurt, het zal en het moet geschieden. Er komt dus een tijd, dat er geen donkere wezens op aarde meer zijn, dan zijn al die soorten van mensen in één soort overgegaan. Dit is dan de hoogste stoffelijke graad die wij kennen.” (p.182) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
6. “Er komt dus een tijd, dat er tevens geen bruinzwarte mensen meer op aarde zijn? Zeer goed, André, ook die menselijke graden, zoals ik al zei, zullen en moeten oplossen. Het verheugt mij dat je dit alles hebt begrepen. Er zullen wel rassen aanwezig zijn, maar de eerste zes graden zullen in de zevende graad oplossen, omdat de ziel dit beleven moet. Er zullen dus, als ik u goed heb begrepen, wanneer het einde van de aarde in aantocht is, alleen hogere diersoorten en tevens geestelijke mensen op aarde leven? Ook dat is heel duidelijk, André.” (p.187) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
7. “In deze tijd had de aarde voor een derde haar taak volbracht en dit was een groot wonder. Doch voor hen die in een lagere graad van stoffelijk organisme leefden en het blanke ras ontmoetten, was het tevens een groot wonder deze mensen te zien. Zij begrepen daar niets van, maar de blanken wisten met hen wel raad en vielen hen aan. De meer stoffelijk gevorderde mens overheerste dus de planeet aarde, maar deed dit door doodslag en geweld.” (p.258) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
8. “Het ene ras was echter verder dan het andere. Er waren reeds, zoals je weet, blanken en dit ras werd door de planeet aarde verfraaid, tot dit stofkleed de hoogste graad had bereikt.” (p.263) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
9. “Geen blanke zal zich met hen die zich in die duistere en donkere gewaden bevinden, vergelijken. ... Er zijn zelfs menselijke wezens die men niet eens kent, die nog geen hoogste stoffelijke graad, het blanke ras, hebben gezien.” (p.283) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
10. “En toch, eens droeg hij dit zwarte kleed, want God kent en maakt geen onderscheid. Eens leefden al die blanken in het oerwoud, allen zijn wij hier geweest.” (p.287) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
11. “Hier, mijn zoon, in dit diepe en donkere oerwoud, hier in dit zwarte stoffelijke kleed en in al die ellende, begon jouw en mijn leven op aarde.” (p.288) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
12. “In het beginstadium van de aarde is dit begonnen. Doch in die tijd waren het andere en donkere stammen, doch later kwamen de blanken en die wezens wisten eerst goed hoe het moest. Het blanke ras, dat deze genade van God niet begreep, zijn eigen stoffelijke afstemming niet kende, slachtte het donkere

wezen af.” (p.288/289) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

13. “Er leven dus geen mensen meer op aarde die de zuivere natuurlijke stoffelijke toestand bezitten? Neen, als natuurafstemming niet één. Komen daardoor al die ziekten? Daardoor komt de verzwakking en achteruitgang van dit natuurlijke stoffelijke gewaad. ... In die tijd was het volmaakt natuurlijk, doch ook het blanke ras heeft dit proces verduizendvoudigd, is in die lagere graden teruggekeerd en bezoedelde zijn eigen stoffelijke afstemming.” (p.299) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

14. “Maar waarom leven deze mensen niet tezamen? Is dit niet eenvoudiger? Waarom zien wij in al die overgangen op aarde dit terug en sluiten zich die groepen, al die zwarten niet aaneen? Is dat niet vreemd? Luister André: Zij kunnen zich niet aaneensluiten, ook al zouden zij dat willen...” (p.306) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

15. “In deze donkere wouden leven dus drie graden. De vierde graad heeft reeds met het andere, het blanke ras verbinding. ... André zag andere mensen. Ook zij waren wild en woest en toch, die stoffelijke lichamen waren anders. Zij waren niet zo grof en hadden niet dat voordierlijke. Doch hoever waren deze mensen nog van het volmaakte blanke lichaam verwijderd! Het was een groot verschil, want hoe was zijn eigen stofkleed!” (p.316) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

16. “Ziedaar, André, de vijfde stoffelijke graad. André zag deze mensen. Kent men hen op aarde, Alcar? Ja, men noemt hen Eskimo's. Vroeger, dus vele duizenden eeuwen geleden, droegen zij een anderen naam. In het Zuiden, Westen en Oosten leven al die andere mensen, die allen tot de vijfde graad behoren. De vijfde graad heeft zich evenals de zesde en de zevende naar alle uithoeken van de aarde in de miljoenen eeuwen verspreid en dat komt omdat velen van hen op zoek waren naar bezit. Toch is hier de kern van de vijfde graad aanwezig. Hun lichamen zijn gehard en kunnen tegen dit klimaat. Een ontzaglijk krachtig beendergestel heeft dit organisme. Velen hebben een geloof, dat hun door een andere graad is gebracht. Toch zijn ook zij natuurkinderen en is het niet toeval dat zij hier leven. De zevende graad zal in dit leven niet kunnen overgaan en de zesde evenmin. Een andere afstemming kan dit leven niet beleven, ik bedoel overgaan in alles. Dat is niet mogelijk, want de stoffelijke toestand past zich aan hun innerlijke leven aan. Beide behoren tot elkander, al is ook hier het stoffelijke organisme het innerlijke ver vooruit. Ik zei reeds, zij zijn niet onbegaafd, doch onder de zevende graad te moeten leven is voor hen moeilijk, want zij kunnen zich slecht aanpassen. Toch vinden wij in hen ook overgangen en dit betekent dat er onder hen enkelen zijn, die zich aan de zesde en zevende graad kunnen aanpassen, doch hun stoffelijke afstemming blijft zoals ze is.” (p.323) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

17. “Het innerlijke leven, dat dus reeds tot blanke ras behoorde, daalt thans in een donker zwart lichaam af, om daarin de wet van oorzaak en gevolg te beleven. ... Daarom en daarom alleen zijn wij onder hen intellectuelen, mensen met begaafdheid, zoals het hoogste ras op aarde is, en dat vinden wij in al die graden terug. In dat leven, toen ik daarin mijn haat, mijn verderf ging goed-

maken, trok iets mij van het hogere ras aan en toen kon ik het onder die zwarte mensen niet meer uithouden.” (p.328) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)

18. “Wij hebben gezien dat er mensen in de eerste stoffelijke graad leven, die dierlijk en voordierlijk bewust zijn, doch daar en in het oerwoud kunnen al deze zielen niet blijven en gaan dus naar een hoger leven.” (p.390) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
19. “Ook daar dus kent men een hoogste stoffelijke graad van het lichaam, doch daar is geen zwart en geen bruin meer en zijn de dierlijke graden beleefd. Dat is voor de aarde, dat is voor al die andere planeten die men vanaf de aarde ziet.” (p.492) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
20. “Je ziet daardoor hoe de intellectuele mens de natuurlijke weg heeft verlaten, ook al denken al die wezens verder te zijn dan deze arme zielen in die donkere gewaden.” (p.509) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
21. “Op aarde zien wij zwart en bruin, maar het hoogste lichaam in stoffelijke toestand is het blanke ras, hier echter heeft alleen de mens met geestelijke graden te maken en daarvoor keert hij terug.” (p.516) (RULOF, Jozef, Het Ontstaan van het Heelal, Stichting Wayti Uitgeverij, Apeldoorn – Nederland, 2001)
22. geschriften van Jozef Rulof waarin deze verkondigt dat de Joden hun lot in de Tweede Wereldoorlog over zichzelf afgeroepen hebben;
23. geschriften van Jozef Rulof waarin deze stelt: “Hitler heeft veel narigheid aangericht, maar hij liet de mensheid evolueren. Hebben de joden de zin van ‘Gods pak slaag’ begrepen? Welnee. Ze stichten zelfs een staat en blijven maar zeuren over de Holocaust, terwijl ze zouden moeten profiteren van de versnelde evolutie die Hitler hun bereidde. Hitler heeft een gruwelijke karmische schuld op zich geladen, schreef Rulof, maar toch: Wie Hitler beschimpt, belastert Jezus.”;
24. het boek “Het ontstaan van het heelal” van Jozef Rulof (zie o.a. stukken 39-44)
25. het boek “Zielsziekten van gene zijde bezien” van Jozef Rulof
26. het boek “De Kosmologie van Jozef Rulof, delen 1 t/m 5” van Jozef Rulof (zie o.a. stukken 27-30)
27. het boek “Vraag en antwoord, delen 1 t/m 4” van Jozef Rulof
28. het boek “57 lezingen, delen 1 t/m 3” van Jozef Rulof
29. het boek “De volkeren der aarde van gene zijde bezien” van Jozef Rulof (zie o.a. stukken 31-38)

Waarbij zich heeft gevoegd als burgerlijke partij:

1919 voor de onderzoeksrechter d.d. 28.5.2003: Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, autonome openbare dienst, zetel te Brussel 1040, Wetstraat 155,- ter zitting vertegenwoordigd door Mter. P. Quirynen, advocaat te Rumst,-

~~~~~
Gezien de beschikking der raadkamer d.d. 14.3.'06 waarbij de zaak naar deze rechtbank verwezen werd;

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord de burgerlijke partij in haar eis;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;
 Gehoord de eerste beklaagde vertegenwoordigd door Mter. S. Bernaers, advocaat loco
 Mter. P. Mortier, advocaat te Sint-Niklaas in haar antwoorden en verdediging;
 Gehoord de tweede beklaagde vertegenwoordigd door Mter. P. Vaerewyck, advocaat te
 Sinaai-Waas loco Mter. J. Colpaert, advocaat te Sinaai-Waas in haar antwoorden en
 verdediging;
 Gehoord de derde en de vierde beklaagden bijgestaan door Mter. D. Hoebeke, advocaat
 te Brussel, in hun antwoorden en verdediging;

1. De gegrondheid van de tenlasteleggingen A en B

Zowel tijdens het gerechtelijk onderzoek, als ter terechtzitting d.d. 06 februari 2007
 betwistten de beklaagden het hen ten laste gelegde. Dit werd in termen van besluiten en
 pleidooien bevestigd.

De verdediging vraagt dan ook de vrijspraak van de beklaagden.

1.1. Stellingen van de partijen

1.1.1. Stelling van de verdediging

1.1.1.1. Onvolledig onderzoek

De verdediging stelt dat aan het gevraagde bijkomend onderzoek niet werd voldaan en
 er aldus geen onafhankelijk wetenschappelijk-verantwoord onderzoek werd gevoerd
 naar de persoon en filosofie van Jozef Rulof, noch naar de vorm of de algemene context
 van zijn geschriften, noch naar het feit of het geheel van het werk aanzet tot haat en
 geweld, noch naar het feit dat zijn werk of een deel ervan negationistisch of racistisch
 is.

Dit heeft volgens de verdediging tot gevolg dat de beide tenlasteleggingen van de
 dagvaarding door de bodemrechter niet kunnen worden getoetst aan de feitelijke ele-
 menten van het dossier.

De verdediging stelt vast dat er wel een onderzoek is gevoerd naar een relatief klein
 aantal citaten (0,2% van de filosofie). Volgens de verdediging is daarbij gebleken dat de
 houding van de burgerlijke partij tijdens dit onderzoek niet correct was en er weinig
 medewerking was. Volgens de verdediging is daarbij ook aangetoond dat minstens één
 opgevoerd beschimpend zogenaamd citaat niet eens in de boeken van Jozef Rulof staat.
 Bovendien vloeit uit de vaste rechtspraak voort dat er geen veroordeling (van het ver-
 spreiden van een geschrift) mogelijk is op basis van citaten alleen.

1.1.1.2. De betichtingen zijn niet bewezen

1.1.1.2.1. Met betrekking tot de Negationismewet

Ter zake stelt de verdediging:

- Restrictieve interpretatie van de Negationismewet.
- De boeken van Jozef Rulof laten er geen twijfel over dat de genocide heeft plaatsgevonden.
- Het aantal slachtoffers van de Holocaust wordt in de boeken van Jozef Rulof niet geminimaliseerd en het pogen te rechtvaardigen van de genocide komt evenmin in zijn boeken voor.
- Het bijzonder opzet ontbreekt.

1.1.1.2.2. Met betrekking tot de Antiracismewet

Ter zake stelt de verdediging:

- Restrictieve interpretatie van de Antiracismewet.
- Er is geen sprake van 'aanzetten tot'.
- De schrijver gebruikt het woord 'ras' alleen om duidelijk te maken dat hij met 'stoffelijke levensgraad' doelt op een verschil in de aard van menselijk lichaam.
- De schrijver stelt in zijn boeken dat de huidskleur geen belang heeft, dat het niet om de huidskleur van een menselijk lichaam gaat.
- De schrijver hecht geen waarde aan de begrippen 'de afkomst of de nationale of etnische afstamming' van mensen.
- Rulof verzette zich heel zijn leven tegen discriminatie op basis van zogenaamd ras, huidskleur of welk onderscheidend kenmerk ook.
- Over het aspect 'aangezet tot segregatie' wordt opgemerkt dat de schrijver van de boeken van Jozef Rulof veel belang hecht aan het tot eenheid komen van alle volkeren in de wereld.
- Over het aspect 'aangezet tot haat en geweld' wordt opgemerkt dat de filosofie van Jozef Rulof 'haat en geweld' rekent tot een 'dierlijke' bewustzijnsgraad van mensen die nog maar net het kannibalisme van bepaalde oerwoudbewoners zijn ontstegen.
- Er is geen bijzonder opzet.

1.1.1.2.3. In concreto weerlegging van het belastend karakter van literaire verwijzingen vermeld in de tenlasteleggingen

Volgens de verdediging blijkt uit de analyse van de boeken van Jozef Rulof dat er geen sprake kan zijn van inbreuken op de Negationismewet (tenlastelegging A) of de Antiracismewet (tenlastelegging B)

1.1.1.2.4. Het stellen van een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof

Ondergeschikt vraagt de verdediging om aan het Arbitragehof volgende prejudiciële vragen te stellen:

- Dient het voor het misdrijf vereiste opzet in het kader van de Antiracismewet van 1981 gezien te worden als een bijzonder opzet?
- Dient het voor het misdrijf vereiste opzet in het kader van de Negationismewet van 1995 gezien te worden als een bijzonder opzet?
- Wat is de precieze grondwetsconforme interpretatie van de termen 'discriminatie' en 'aanzetten tot' in de Antiracismewet van 1981?

1.1.2. Stelling van de burgerlijke partij

De burgerlijke partij sluit zich aan bij de zienswijze van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in haar eindvordering en die dan geleid heeft tot de doorverwijzing van de in verdenking gestelde partijen naar de bodemrechter ten gronde.

De burgerlijke partij verwijst naar de tekstfragmenten aangehaald in de dagvaarding. De burgerlijke partij verwijst verder nog naar een soort, in bijlage gevoegde, samenvatting die zij maakte van een aantal tekstfragmenten waarvan de inhoud wraakroepend is en alleszins schoolvoorbeelden zijn van teksten met racistische en/of antisemitische grondslag.

De nadruk wordt gelegd op het feit dat het recht op vrije meningsuiting niet absoluut is.

1.2. Het wettelijk kader:

1.2.1. De tenlastelegging A:

- Inbreuk op artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, in één van de omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek ((Anti)negationismewet of Revisionismewet);

In haar arrest van 12 juli 1996 stelt het Arbitragehof (Arbitragehof nr. 45/96, juli 1996, B.7.14):

“De bestreden wet is repressief en bevat geen preventieve maatregelen om de verspreiding van de bedoelde meningen te verhinderen.

De verwijzing naar artikel 444 van het Strafwetboek geeft aan dat enkel de meningen zijn beoogd die worden geuit in openbare plaatsen of in andere limitatief in dat artikel opgesomde omstandigheden.

De wetgever heeft de bedoelde meningsuitingen niet vanwege hun inhoud op zich bestraft, doch vanwege hun nadelige gevolgen voor anderen en voor de democratische samenleving als dusdanig.

De bestreden wet wil geenszins het kritisch wetenschappelijk onderzoek van de historische realiteit van de bedoelde genocide belemmeren of enige vorm van zakelijke berichtgeving daarover verhinderen.”

Verder stelt het Arbitragehof onder B.7.8:

“Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever zich terdege rekenschap heeft gegeven van het fundamentele belang van het recht op vrije meningsuiting, doordat hij er bewust naar gestreefd heeft de beoogde strafbaarstelling restrictief en ondubbelzinnig te definiëren. In het algemeen overigens behoeft de bestreden wet, vermits ze afbreuk doet aan de vrijheid van meningsuiting en een strafwet is, een restrictieve interpretatie.”

Het toepassingsgebied van het verbod op negationisme betreft de omstandigheid van artikel 444 van het Strafwetboek. Specifiek wordt in deze zaak het ontkennen, schromelijk minimaliseren, pogen te rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide door geschriften weerhouden.

Op basis van artikel 444 lid 5 Sw. komen geschriften, prenten en zinnebeelden in aanmerking voor vervolging, indien zij een negationistische inhoud hebben in de zin van de wet, op voorwaarde dat deze zaken op bepaalde wijze zijn openbaar gemaakt door aanplakking, verspreiding, verkoop, te koop aanbieden of openbare tentoonstellingen. Dit kan zowel op de openbare weg als in een private woning. Wezenlijk is dat er een effectieve bedoeling en mogelijkheid bestaat tot kennisneming door derden.

Het moet gaan om het ontkennen, schromelijk minimaliseren, pogen te rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd.

Volgens het Arbitragehof kan over de betekenis van de begrippen “ontkennen” of “goedkeuren” geen misverstand bestaan. Onder B.7.9 stelt het Arbitragehof in het arrest d.d. 12 juli 1996:

“Over de betekenis van de begrippen “ontkennen” of “goedkeuren” kan geen misverstand bestaan. In het eerste geval wordt het bestaan van de bedoelde genocide in haar totaliteit geloofwaardig. In het tweede geval hecht men er zijn goedkeuring aan en onderschrijft men aldus dienomtrent de nazi-ideologie.”

Met betrekking tot de termen "schromelijk minimaliseren" en "pogen te rechtvaardigen" geeft het Arbitragehof in zijn voornoemd arrest onder B.7.9 de volgende verduidelijking:

"Omdat volgens de wetgever de bedoelde genocide vaak niet zonder meer wordt ontkend of goedgekeurd, doch op een subtielere wijze wordt betwist of gerechtvaardigd - aan de hand van pseudo-wetenschappelijke studies -, is tevens het "schromelijk minimaliseren" en het "pogen" te rechtvaardigen " strafbaar gesteld.

Het "pogen te rechtvaardigen" gaat minder ver dan het goedkeuren, doch streeft ernaar " door het herschrijven van de historische gegevens - de bedoelde genocide op een aanvaardbare wijze voor te stellen, en aldus de nazi-ideologie te legitimeren.

Bij het strafbaar stellen van het "schromelijk minimaliseren" ten slotte, is de toevoeging van het begrip "schromelijk" van bijzonder belang. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt zeer duidelijk dat de wetgever niet het minimaliseren zonder meer, doch enkel het minimaliseren op zeer verregaande en daardoor erge, grove en beledigende wijze beoogt."

In de rechtsleer wordt aldus gesteld dat de toevoeging van het adjectief "schromelijk" aan de term "minimaliseren" dient om de goede trouw van de negationist uit te sluiten, waarbij het "schromelijk minimaliseren" meestal betrekking zal hebben op het aantal slachtoffers. Hierbij dient de holocaust op een dergelijke wijze te worden voorgesteld dat deze als "marginaal" of "onbeduidend" wordt afgedaan. Aan de vrijheid van de wetenschap heeft men niet willen raken, zodat enkel het minimaliseren op zeer verregaande en grove, beledigende wijze wordt beoogd (zie W. Mahieu, "Ontkenning van genocide", *Strafrechtelijke kwalificaties met jurisprudentie, bijzondere wetten*, Brugge, die Keure; T. Vandromme, "Negationisme", *Comm. Straf.* 2004, 159-179 en B. Blero, "La répression légale du révisionnisme", *J.T.* 1996, nr. 5800, 333-337)

De Antinegationismewet van 23 maart 1995 bepaalt verder in artikel 1 lid 2 :

"Voor de toepassing van het vorige lid, dient de term genocide te worden begrepen in de zin van artikel 2 van het Internationaal Verdrag van 9 december 1948 inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide."

Het Verdrag van 9 december 1948 bepaalt:

"Artikel II: *In dit Verdrag wordt onder genocide verstaan een van de volgende handelingen, gepleegd met de bedoeling om een nationale, etnische, godsdienstige groep, dan wel een groep, behorende tot een bepaald ras, geheel of gedeeltelijk als zodanig te vernietigen:*

- (a) het doden van leden van de groep;*
- (b) het toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel aan leden van de groep;*
- (c) het opzettelijk aan de groep opleggen van levensvoorwaarden die gericht zijn op haar gehele of gedeeltelijke lichamelijke vernietiging;*
- (d) het nemen van maatregelen, bedoeld om geboorten binnen de groep te voorkomen;*
- (e) het gewelddadig overbrengen van kinderen van de groep naar een andere groep."*

De groepskenmerken waarop de nader bepaalde handelingen zich richten, moeten dus nationaliteit, etniciteit, godsdienst of ras betreffen.

De wet is uitdrukkelijk beperkt tot de bestraffing van revisionisme of negationisme met betrekking tot de genocide die gepleegd werd door het Duitse nationaal-socialistische regime tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Uit het arrest van het Arbitragehof blijkt verder dat een bepaalde kwaadwillige ingesteldheid is vereist. Aldus stelt het Arbitragehof in zijn arrest van 12 juli 1996 onder

B.7.10:

“Of het nu gaat om het ontkennen, het goedkeuren, het pogen te verantwoorden of het schromelijk minimaliseren van de genocide, de door de wet strafbaar gestelde handelingen hebben met elkaar gemeen dat zij nauwelijks kunnen worden geacht te worden gesteld zonder, zij het onrechtstreeks, een misdadige en de democratie vijandig gezinde ideologie in ere te willen herstellen en daarbij een of verschillende categorieën mensen ernstig te willen beledigen.

De wet vermeldt dergelijke bedoelingen niet als een wezenlijk bestanddeel van het misdrijf dat zij invoert, maar uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever daarvan alleen heeft afgezien omdat het uiterst moeilijk is dergelijke bedoelingen te bewijzen - hetgeen blijkt uit diverse ervaringen in België en in het buitenland -, met name omdat dikwijls schijnbaar wetenschappelijke uitdrukkingswijzen worden gehanteerd. De rechter behoudt niettemin een beoordelingsvrijheid.

De rechter vermag uit bijzondere omstandigheden de afwezigheid, in concreto, van de voormelde bedoeling af te leiden.”

De rechtbank is van oordeel dat de handelingen wetens en willens dienen te worden gesteld met een kwaadwillige, beledigende intentie en een de democratie vijandig gezinde ideologie in ere te willen herstellen. Wat aldus het moreel aspect betreft van de in de Negationismewet weerhouden strafbare handelingen is een bijzonder opzet vereist.

1.2.2. De tenlastelegging B:

- Inbreuk op de Antiracismewet van 30 juli 1981 (gewijzigd door de wet van 12 april 1994), meer bepaald in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, en wegens een zogenaamd ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, minstens door geschriften al dan niet gedrukt, aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld te hebben.

De Antiracismewet hanteert volgende definitie van ‘discriminatie’:

“Onder “discriminatie” in de zin van deze wet wordt verstaan elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur, die tot doel heeft of ten gevolge heeft of kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden op politiek, economisch, sociaal of cultureel terrein of op andere terreinen van het maatschappelijk leven, wordt teniet gedaan, aangetast of beperkt.” (artikel 1, al. 1 Antiracismewet).

De Antiracismewet omvat derhalve ook het onderscheid, uitsluiting enz. dat de genoemde negatieve consequenties niet enkel *tot doel of ten gevolge* heeft, doch ook ten gevolge *kan* hebben. Hierdoor is het dus niet noodzakelijk om aan te tonen dat door het gehanteerde onderscheid, uitsluiting enz. een fundamenteel recht of een fundamentele vrijheid effectief in het gedrang komt, maar is het voldoende om aan te tonen dat dit daarvan een mogelijk gevolg *kán* zijn.

Verder gaat het enerzijds om onderscheid dat de erkenning, het genot enz. van de rechten van de mens *tenietdoet of aantast*, doch ook anderzijds om onderscheid dat deze erkenning, genot enz. *beperkt*.

De verwijzing in artikel 1 van de Antiracismewet naar *“de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden”* dient ruim te worden opgevat.

Ter zake werd in het arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 21 april 2004 o.a. gesteld:

“De rechten van de mens en de fundamentele vrijheden staan (...) voor het geheel van

de rechten, welke bescherming bieden tegen een mogelijk machtmisbruik van de overheid en welke tevens aan eenieder een vrij en menswaardig bestaan moeten waarborgen. Ze worden door de burger ontleend aan onder meer de Grondwet, de Internationale Mensenrechtenverdragen waarbij België partij is en door de rechtspraak erkende algemene rechtsbeginselen.” (www.antiracisme.be, rechtspraak-overzicht).

Zie ook het arrest van het Hof van Cassatie 09 november 2004 dat stelt dat de betreffende aanduiding *“betrekking heeft op rechten van de mens en fundamentele vrijheden waarvan een burger in de Belgische rechtsorde effectief de erkenning, het genot en de uitoefening heeft.”*

Zoals in het voornoemd arrest van het Hof van Beroep te Gent gesteld, is een afweging vereist. Ter vaststelling van de vraag of er sprake is van discriminatie in de zin van de wet, dient men zich te baseren op de criteria die hiervoor geboden worden door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Arbitragehof.

“met “ieder onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur” dient te worden verstaan, zoals klassiek aanvaard bij beperkingen van grondrechten of nog bij de schending van het gelijkheidsbeginsel, ieder onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur, die de legitimiteits- en proportionaliteitstoets niet kan doorstaan. Een differentiatie die, zoals door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gesteld, “gesteund is op een objectieve en redelijke rechtvaardiging, die te beoordelen is in verband met het doel en de gevolgen van de betreffende maatregel en rekening houdend met de in een democratische samenleving algemeen heersende principes” is geoorloofd.” (Gent 21 april 2004, www.antiracismewet.be, rechtspraakoverzicht).

Een eerste categorie van strafbare feiten is terug te vinden in het artikel 1, al. 3, 1° tot 4° van de Antiracismewet, meer bepaald:

1° hij die in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek aanzet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming

2° hij die in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek aanzet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen;

3° hij die in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek publiciteit geeft aan zijn voornemen tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit;

4° hij die in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek publiciteit geeft aan zijn voornemen tot discriminatie, haat, geweld of segregatie jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afstamming, de afkomst of de nationaliteit van deze leden of van sommigen onder hen;

In de tenlastelegging B worden de strafbare feiten, omschreven onder artikel 1, al. 3, 2° van de Antiracisme, weerhouden en wordt er tevens verwezen naar de omstandigheden specifiek bepaald in artikel 444, al. 5 van het strafwetboek, met name door geschriften. In casu dient het dus te gaan om geschriften met een racistische inhoud in de zin van de wet. Deze geschriften dienen op een bepaalde wijze openbaar te zijn gemaakt.

Verder moet het gaan om het **aanzetten tot** discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen.

Onder de term aanzetten dient te worden begrepen als “aansporen”, “opzetten” en “aanstoken”. Dit blijkt uit het arrest van het Arbitragehof d.d. 06 oktober 2004 bij toetsing van het zeer gelijkaardige artikel 6 § 1 van de Antidiscriminatiewet. Het Arbitra-

gehof stelt namelijk:

"De term " aanzetten tot " geeft op zich aan dat de strafbaar gestelde handelingen verder gaan dan louter informatie, ideeën of kritiek. De gebruikelijke betekenis van het werkwoord " aanzetten tot " is " aansporen om iets te doen ", " opzetten, aanstoken ". Er kan slechts sprake zijn van aanzetten indien de uitlatingen of geschriften die respectievelijk gedaan of verspreid zijn in de omstandigheden beschreven in artikel 444 van het Strafwetboek, aanmoedigen of aansporen tot discriminatie. Rekening houdend met de omschrijving van die term zoals aangegeven in B.35, zal aanzetten tot een verschil in behandeling alleen strafbaar zijn indien dat verschil niet objectief noch redelijk kan worden verantwoord. Dat aanzetten zal in dat geval alleen kunnen worden verklaard door de wil aan te sporen tot haat of geweld, zodat de drie termen die in artikel 6, § 1, eerste streepje, worden gebruikt, de verschillende gradaties van eenzelfde gedrag aangeven." (Arbitragehof nr. 157/2004, 6 oktober 2004, B.49).

Met betrekking tot de discussie over het moreel element, meer bepaald de vereiste graad van opzet (algemeen of bijzonder opzet), kan gesteld worden dat hierover onder tusschen duidelijkheid is.

Het arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 21 april 2004 neemt een tussenoplossing tussen het "algemeen opzet" en het "bijzonder opzet". Volgens het arrest dient er een marginale toetsing te gebeuren met betrekking tot de al dan niet racistische intentie van de dader.

Het Arbitragehof schept ter zake duidelijkheid. Met betrekking tot het vereiste morele element bij de vrijwel identieke strafbaarstelling van "aanzetten tot" in de Antidiscriminatiewet stelt het Arbitragehof in het arrest van 6 oktober 2004:

"Uit de parlementaire voorbereiding blijkt ten slotte dat het om een opzettelijk misdrijf gaat. Daarbij moet ervan worden uitgegaan dat er sprake moet zijn van bijzonder opzet. Wegens de draagwijdte die moet worden gegeven aan de termen aanzetten, discriminatie, haat en geweld, mag het niet gaan om een misdrijf waarvan het bestaan zou worden aangenomen vanaf het ogenblik dat de materiële elementen ervan aanwezig zijn. Integendeel, om te kunnen spreken van een misdrijf dient het specifieke morele element dat vervat is in de termen zelf die in de wet worden gehanteerd, te zijn aange toond.

Door de vereiste dat er sprake moet zijn van een bijzondere wil aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld, wordt uitgesloten dat, indien geen sprake is van zulk een aanzetten, het verspreiden van pamfletten strafbaar zou kunnen worden gesteld (Parl. St., Senaat, 2001-2002, nr. 2-12/15, p. 126); hetzelfde moet gelden voor grappen, spottende uitlatingen, meningen en elke uiting die, bij gebrek aan het vereiste bijzondere opzet, behoort tot de vrijheid van meningsuiting. Tijdens de debatten in de Senaat werd immers expliciet het volgende verklaard :

" De minister vraagt akkoord te gaan met de stelling dat elk onderscheid dat is gebaseerd op de uitoefening van een vrijheid die in de Grondwet is ingeschreven, niet vervolgd kan worden als een daad van discriminatie.

Dergelijk onderscheid wordt dan ambtshalve toelaatbaar geacht. Het is niet de bedoeling van voorliggende wet de grondwettelijke bepalingen met de voeten te treden. " (ibid., p. 146)

Die eensgezindheid is tot uiting gekomen in artikel 3 van de wet, dat bepaalt dat deze " (...) geen afbreuk (doet) aan de bescherming en de uitoefening van de in de Grondwet en in de internationale mensenrechtenconventies opgenomen fundamentele rechten en vrijheden ". (Arbitragehof nr. 157/2004, 6 oktober 2004, B.51).

Een bijzonder opzet, een bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, haat en geweld is derhalve vereist.

Naast de inhoud en het vereiste moreel element (in casu het bijzonder opzet), dient uit-

eraard ook rekening te worden gehouden met de *context* waarin de uiting plaatsvindt.

1.3. Beoordeling door de rechtbank

1.3.1. Met betrekking tot de onvolledigheid van het onderzoek

De vraag van beklaagden aan de onderzoeksrechter tot bijkomend onderzoek was niet onlogisch. Deze vraag werd afgewezen om reden dat de feiten waarvoor vervolging werd ingesteld niet gaan over de persoon van Jozef Rulof of zijn geschriften an sich, doch wel en des te meer over wat verzoekers met deze geschriften doen.

Het is uiteraard juist dat de beklaagden worden vervolgd wegens de verspreiding van deze geschriften. Doch wil deze openbaarmaking een inbreuk uitmaken op de Negationismewet of de Antiracismewet, dan moet eerst uitgemaakt worden of deze geschriften inhoudelijk een inbreuk vormen op die wetgevingen.

Een boek of een geschrift dient steeds in zijn geheel beoordeeld te worden op mogelijk inbreuk op de weerhouden tenlasteleggingen A en B. Het volstaat dus niet om enkele citaten te lichten uit een omvangrijk oeuvre (meer dan 11.000 bladzijden) om dan te stellen dat elk boek afzonderlijk of het oeuvre in zijn geheel een inbreuk uitmaakt op de Antiracismewet en/of de Negationismewet.

Verder dient rekening te worden gehouden met de context van de geuite woorden, gebaren of handelingen en, daarmee samenhangend, de potentiële impact ervan. Hierbij dient verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens over het begrip ‘incitement’. Hieruit blijkt dat het Hof de vraag of er sprake is van ‘aanzet’ niet alleen beantwoordt aan de hand van de inhoud of de aard van de gebruikte woorden, maar ook op basis van de omstandigheden waarin zij werden geuit (bijvoorbeeld de plaats, het publiek en de autoriteit van de spreker) en het medium waarmee dat gebeurde (bijvoorbeeld een dagblad, een roman en het internet). (S. Sottiaux en J. Vrieling, “*De antiracismewet na het Vlaams-blokkarrest*”, NjW nummer 75 – 9 juni 2004, blz. 723).

Ook de historische context speelt hierbij een rol, waarbij dan ook alles dient geplaatst te worden in een bepaald tijds kader. Het eerste boek van Jozef Rulof werd uitgegeven in 1933. Jozef Rulof overleed in 1952. De boeken kwamen aldus tot stand tussen 1933 en 1952.

De boeken “Zielsziekten van gene zijde bezien” en “Het Ontstaan van het Heelal” werden in 1939 geschreven. “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien” werd tijdens de tweede wereldoorlog (zie het “Voorwoord” in het boek met vermelding ‘voorjaar 1941’; in de verantwoording staat vermeld dat de eerste druk in 1946 verscheen) geschreven.

Zowel in Nederland als in België werden deze boeken aldus tientallen jaren ongestoord verspreid.

Enkel voor het boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien” werd sedert 1985 een beperkte verspreiding ingevoerd, wegens het schriftelijk bezwaar dat werd geuit door de Stichting Bestrijding Antisemitisme (STIBA). Volgens de STIBA kwamen er in dat boek antisemitische passages voor. Sindsdien wordt dit boek nog enkel beschikbaar gehouden voor geïnteresseerde lezers en niet meer openbaar te koop gesteld. Men kan het boek op bestelling verkrijgen.

Verder dient de rechtbank op te merken dat slechts drie boeken ter correctionele griffie werden neergelegd, meer bepaald:

- “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien”

- “De Kosmologie van Jozef Rulof (deel II)”
- “Het Ontstaan van het Heelal”

Met betrekking tot de overig boeken waarnaar in de tenlasteleggingen A en B wordt verwezen, in casu:

- “Zielsziekten van gene zijde bezien”
- “De Kosmologie van Jozef Rulof (delen I, III, IV en V)”
- “Vraag en antwoord, delen 1 t/m 4” van Jozef Rulof
- “57 lezingen, delen 1 t/m 3” van Jozef Rulof

kan de rechtbank de juistheid van de tenlasteleggingen niet beoordelen. Het betreft de tenlasteleggingen A.3, A.4 (met betrekking tot deel I, III, IV en V), A.5, A.6, B.25, B.26 (met betrekking tot deel I, III, IV en V), B.27 en B.28.

Controle met betrekking tot de in de tenlasteleggingen aangehaalde citaten is noodzakelijk, enerzijds om na te gaan of deze weldegelijk staan vermeld en anderzijds om na te gaan in welke context deze werden vermeld.

Zo dient de rechtbank vast te stellen dat een deel van het geciteerde onder de tenlasteleggingen A.2 en B.23, meer bepaald “Wie Hitler beschimpt, belastert Jezus” in elk geval niet terug te vinden is in de drie ter correctionele griffie neergelegde boeken. De rechtbank leest in het ter correctionele griffie neergelegde boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien” iets anders. Het betreft de herdruk 2001. De geciteerde tekst bevindt zich op blz. 208:

“(...) Adolf Hitler veroorzaakt dieper leed dan ooit één heerser voor hem heeft gedaan. Hij is voor de ruimte het enige wezen, dat het meeste kwaad doet en kan doen. Na hem komt er geen mens meer die zoveel macht krijgt en geen mens meer die zoveel leed scheppen zal, want het is dan niet meer mogelijk, niet meer nodig!

Daarom is Adolf Hitler het laagste wezen in de ruimte, Christus het Hoogste! (...)”.

Bij zijn verhoor d.d. 28 september 2005 verklaarde Koenraad Cooreman (Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding) ter zake o.a. (stuk 154 van het strafdossier):

“(...) Wat betreft het betwist citaat ‘Wie Hitler beschimpt, belastert Jezus’ heb ik navraag gedaan bij een genaamde Herman NIMIS uit Nederland die zich ook met degelijke zaken als deze bezig houdt. Hij heeft mij geantwoord dat bedoeld citaat niet letterlijk voorkomt in het boek maar dat het een samenvatting betreft van allerlei citaten die ik niet meer kan aanhalen. (...)”.

Het gevaar van het gebruik van louter citaten of beweerde citaten uit een boek kan aldus niet beter worden geïllustreerd.

Het belang van het plaatsen van citaten in de totale context van een boek, zal verder in dit vonnis blijken bij het citeren van passages uit de voor de rechtbank te beschikking zijnde boeken van Jozef Rulof.

1.3.2. De tenlastelegging A (Inbreuk op de negationismewet)

Zoals hierboven reeds aangehaald (zie wettelijk kader – tenlastelegging A), kan er, gelet op het arrest van het Arbitragehof d.d. 12 juli 1996, over de begrippen “ontkennen” of “goedkeuren” geen misverstand meer bestaan.

In het eerste geval wordt het bestaan van de bedoelde genocide in haar totaliteit geloochend. In het tweede geval hecht men er zijn goedkeuring aan en onderschrijft men aldus de nazi-ideologie.

De rechtbank heeft zich de moeite getroost om het boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien” door te nemen. Uit dit boek blijkt duidelijk dat de genocide niet

wordt ontkend, niet wordt geminimaliseerd, niet wordt gerechtvaardigd en niet wordt goedgekeurd.

De rechtbank beperkt zich tot het citeren van één passage uit het ter correctionele griffie neergelegde boek "De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien". Het betreft de uitgave 2001 (de eerste druk verscheen in 1946). De geciteerde tekst bevindt zich op de bladzijden 168 en 169:

"(...) De kinderen van Israël onder zijn volk huiveren van alles wat zij te zien en te horen krijgen. De joden worden tot vijanden van het Duitse volk verklaard en als zodanig behandeld. Ook toont Hitler zich een vijand van de kerken. Zij ontvangen van hem een kaakslag. Wat Hitler om zich heen vergaart, zijn mensenhaters, bruten en sadisten. Zij leven hun hartstochten uit ten koste van duizenden. De gevoelsmens vlucht uit Duitsland en intussen gaan Hitler en de zijnen voort dood en verschrikking te brengen onder de joden. Zij zijn krankzinnig geworden, dit alles is beestachtig, maar het wordt nog erger. De verschrikkingen hopen zich op, martelingen worden steeds afschuwelijker. Adolf Hitler is nu reeds de vijand van de mensheid geworden.

Nu Hitler zich eenmaal aan zijn gevoelens heeft overgegeven, lost hij geheel in het kwaad op; het verleden in hem openbaart zich aan het dagbewuste-ik, dat thans volkomen plaats moet maken voor zijn slechte persoonlijkheid. Het kwaad heeft zich van dit leven meester gemaakt, de duivelen van de hel scheppen zich door hem en zijn soort een eigen wereld en leven zich in de sfeer der Aarde uit. En Adolf Hitler kan het kwaad dat hij oproepen heeft, niet meer tegengaan. Ieder van zijn volgelingen leeft zich uit, zij overtreffen elkaar in wreedheid. Door hellen en hemelen wordt Adolf Hitler bezielde, hij dient de plannen van twee werelden. Hitler denkt dat het de Voorzienigheid is die hem helpt. Al zijn daden motiveert hij door de Voorzienigheid erachter te stellen. Op haar gezag legt hij de zweep over de joden en ranselt hij er meedogenloos op los. Hij steriliseert het leven van God om een gezond volk te krijgen. De Voorzienigheid wil het!

Hij bezoedelt het huwelijk en maakt er een mestput van. Het kind hoort aan de Staat. De Voorzienigheid wil het!

Hij leeft met de zijnen in het prehistorisch tijdperk. Hij voelt het nieuwe, het komende door het kwade en verkeerde heen, maar wat uit zijn handen komt, is besmet met dierlijk gif. En toch heeft deze man een taak te volbrengen voor Gene Zijde? En deze taak wordt hem door de Eeuw van Christus opgelegd?

Wat leeft er in deze mens?

Waarom haat hij de Joden?

Waarom valt hij de Kerken aan?

Is hij waarlijk door God gezonden of is hij de Satan zelf?

In Duitsland zelf ziet men hem als een God. God en Christus gaan er voor aan de kant. De Volken der Aarde staan machteloos, want in eigen land kan de Führer doen wat hem goeddunkt. Miljoenen zielen bidden tot God en smeken Hem deze demon van de Aarde weg te nemen. Maar de volken zien het tegendeel geschieden, Hitlers macht groeit met het uur. Zal hij straks niet de gehele mensheid vernietigen? Men klampt zich vast aan de voorspellingen van de zieners en zieners, die daar bijzonder gul mee zijn en Hitler allerlei doden zien sterven.

Maar Adolf sterft niet en wordt evenmin vermoord.

Heeft God zich van de mensheid afgewend? God schijnt al Zijn leven te vervloeken, God moet de mensheid wel haten. Het vreselijke geschiedt, Hitler begint de oorlog en ondraaglijk is het leed dat hij over miljoenen uitstort. En nog is hij niet verzadigd, het beest gaat verder en waar hij zijn voetstappen zet, vloeit er bloed, veranderen huizen in puin en worden mensen gemarteld.

Toch zal hij zich in het door hem en de zijnen ontketende geweld verliezen, u zult het beleven. Hij zal gaan twifelen aan zijn Voorzienigheid, nu en dan wartaal spreken en in zichzelf een verschrikkelijke strijd voeren, daar hij dan niet meer weet, wat hij goed of verkeerd deed.

Dit alles zullen de geschiedschrijvers vastleggen, ik ga er hier niet verder op in, ik volg

verder de geestelijke weg. (...)”.

De geschiedschrijving laat Jozef Rulof aan anderen. Rulof *‘filosofeert’* dan verder. Hij stelt dat hij moet aantonen dat Adolf Hitler het instrument is, waarop deze eeuw speelt en hij preciseert:

“Dat het Golgotha, het ‘Koninkrijk Gods’ en de mensheid zijn, die hem als instrument nodig hebben, had u zeker niet gedacht.

Uitsluitend en alleen door het verleden kon Adolf Hitler dat instrument worden. Ik moet u nu dat verleden binnenvoeren, zo ge alles wilt begrijpen.” (voornoemd boek op bladzijde 169)

Uit dit *‘gefilosofeer’* van Rulof blijkt nergens dat hij de genocide ontkent, goedkeurt, schromelijk minimaliseert of poogt te rechtvaardigen en evenmin enige intentie daartoe heeft. De rechtbank gaat ter zake niet meer citeren, doch verwijst hiervoor naar de inhoud van het boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien” (2001) in zijn geheel.

Wel kan de rechtbank er inkomen dat bepaalde passages storend en mogelijks beledigend zijn voor de Joden. Deze storende of mogelijks beledigende passages hebben echter niets te maken met het ontkennen, goedkeuren, pogen te verantwoorden of het schromelijk minimaliseren van de genocide. Zij hebben niets te maken met, zij het onrechtstreeks, een misdadige en de democratie vijandig gezinde ideologie in ere te willen herstellen.

De boeken toegeschreven aan Rulof dienen tevens te worden gezien in de tijdsgeest waarin zij werden geschreven.

De rechtbank herhaalt dat zij voor de beoordeling van de tenlastelegging A slechts beschikte over drie boeken en moet verder vaststellen dat de tenlastelegging A.3 gesteund is op een boek dat volgens de verdediging geschreven werd in 1939, dus voor dat de genocide had plaatsgevonden. De rechtbank stelt zich dan ook ernstige vragen over dergelijke *“onzorgvuldigheid”*, die ook terug te vinden is in de dagvaarding weergegeven citaten en ongecontroleerde algemeenheden.

Rekening houdende met het geschetste wettelijke kader en de elementen van de tenlastelegging A die de rechtbank kon nagaan via de drie beschikbare boeken, waaruit inhoudelijk en intentioneel geen inbreuk op de Negationismewet kon worden vastgesteld of weerhouden, kunnen de verspreiders van deze geschriften (boeken) uiteraard niet worden veroordeeld op basis van de tenlastelegging A (inbreuk op de Negationismewet).

De vier beklaagden dienen dan ook voor de tenlastelegging A, in al haar onderdelen, te worden vrijgesproken.

1.3.3. De tenlastelegging B (Inbreuk op de Antiracismewet)

De tenlasteleggingen B.1 tot en met B.21 en B.24 hebben betrekking op passages in het boek “Het Ontstaan van het Heelal”.

Met betrekking tot de tenlastelegging B.26 wordt er in de dagvaarding verwezen naar de vijf delen van het boek “De Kosmologie van Jozef Rulof”. Zoals reeds gesteld beschikt de rechtbank slechts over het deel II.

Voor de tenlastelegging B.29 wordt er in de dagvaarding verwezen naar het boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien”.

De boeken waar de tenlastelegging B.25, B.26 (delen I, III, IV en V), B.27 en B.28

naar verwijzen werden zoals reeds aangehaald niet ter correctionele griffie neergelegd en evenmin ter beschikking van de rechtbank gesteld. Deze tenlasteleggingen kunnen naar hun gegrondheid dan ook niet of onvoldoende worden onderzocht.

Verder dient te worden herhaald dat het geciteerde onder de tenlastelegging B.23 onjuist is (zie hierboven in het vonnis onder 1.3.1.).

Uit het “Voorbericht” in het boek “Het Ontstaan van het Heelal”, blijkt dit boek te dateren van 1939. Dit boek werd aldus in een bepaalde tijdsgeest geschreven. Ook hier kunnen de citaten niet los gezien worden van de totale inhoud van het boek, de tijdsgeest (zeer belangrijk) waarin het werd geschreven en de plaatsing van het woordgebruik en de betekenis ervan in die tijdsperiode. Alles dient gezien in de ‘filosoferende’ context van dit boek met betrekking tot het ontstaan van de schepping. Het eerste deel gaat over ‘Het Stoffelijk Organisme’. Het tweede deel behandelt ‘Het Zieleleven’. Het derde deel ‘De Wedergeboorte op aarde’.

De verantwoording in de zevende druk (2001) van dit boek luidt als volgt:

“(...) Dit boek is evenals vele andere boeken van Jozef Rulof door zijn meester Alcar, een geest van licht uit de vijfde sfeer aan gene zijde, geschreven. Meester Alcar drukt zich daarbij uit naar het bewustzijn van de aardse mens en maakt dan ook gebruik van het aardse taalbegrip. Om het ons duidelijk te kunnen maken wordt in dit boek daarom gesproken over rassen, die voor Gene Zijde echter stoffelijke gevoelsgraden zijn. De mens aan gene zijde heeft het werkelijke leven leren kennen en weet dat ieder mens de lange kosmische levensweg moet gaan om uiteindelijk tot God te kunnen terugkeren. De reïncarnatie van ieder levend wezen staat daarbij centraal. Deze levensweg voert hem van de ene stoffelijke en geestelijke levensgraad naar de andere. Het stoflichaam van de mens vertegenwoordigt tijdens elk van zijn vele levens een bepaalde stoffelijke levensgraad en zijn innerlijke leven de geestelijke levensgraad waarin hij zich bevindt. Er is nooit stilstand en ieder mens evolueert steeds verder en verder. Dit evolutieproces van de mens op aarde is te vergelijken met het doorlopen van de klassen van een school. Moeder Aarde schenkt de mens de stoffelijke ‘klassen’ voor zijn stoffelijke en innerlijke ontwikkeling. De klas waarin een leerling zich bevindt, bepaalt zijn ontwikkelingsstadium, maar niet zijn waarde als mens. Zijn waarde als mens ligt immers verankerd in zijn ziel, die van Goddelijke afkomst is. Net zoals de leerling in de eerste klas de mogelijkheden in zich draagt om de hoogste klas te bereiken, draagt ook ieder mens alle mogelijkheden in zich om eens het hoogste op aarde te bereiken. (...)”.

De rechtbank heeft getracht ook dit boek te doorworstelen en komt tot dezelfde conclusie als de procureur des Konings van Brugge in zijn schrijven van 05 maart 2003 (stuk 97 van het strafdossier). Ongeacht de inhoud, lijkt ook voor de rechtbank het openbaar karakter van de boeken van Jozef Rulof, althans deze waarvan de rechtbank kennis kon nemen, bijzonder beperkt, nog aangenomen dat de “doorsneesterveling” enige belangstelling zou koesteren voor dergelijke literatuur, laat staan er iets van vatten.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de drie boeken, waarvan zij kennis kon nemen, inhoudelijk niet van aard zijn om te kunnen aanzetten (aanmoedigen of aansporen) tot discriminatie, segregatie, haat of geweld en deze boeken evenmin met dat doel werden geschreven. De bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld is niet aanwezig.

Rekening houdende met het geschetste wettelijke kader en de elementen van de tenlastelegging B die de rechtbank kon nagaan via de drie beschikbare boeken, dient de rechtbank aldus te concluderen dat er geen inbreuk op de Antiracismewet kan worden weerhouden. Gezien die boeken niet in strijd zijn met de Antiracismewet kunnen de verspreiders van die geschriften (boeken) uiteraard niet worden veroordeeld op basis van de Antiracismewet.

De vier beklaagden dienen dan ook voor de tenlastelegging B, in al haar onderdelen, te worden vrijgesproken.

In het kader en ter vergelijking van het hierboven gestelde met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B over de boeken van Jozef Rulof (of wie ze ook schreef), wenst de rechtbank nog op te merken dat een boek zoals "Mein Kampf" in de meeste bibliotheken in de Nederlandse taal ter beschikking ligt.

2. De vorderingen van de burgerlijke partij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Gelet op het gegeven dat de ten laste gelegde feiten waarop de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij gesteund is, niet bewezen zijn en de hieruit voortvloeiende vrijspraak van de beklaagden, dient de burgerlijke vordering als *ongegrond* (Cass., 20 maart 1973, *Arr. Cass.*, 1973, 718) te worden afgewezen. Nu de rechtbank vaststelt dat de misdrijven waarop de tenlasteleggingen steunen niet bewezen zijn, betreft het geen beslissing over de bevoegdheid; men kan dezelfde vordering immers niet meer bij de zogenaamd *bevoegde* rechter brengen (Cass., 18 november 1976, *Arr. Cass.*, 1977, 312; Cass., 21 september 1990, AR 6996, *Arr. Cass.*, 1990-91, nr. 35; R. DECLERCQ, *Beginnelsen van strafrechtspleging*, Kluwer, 1999, nr. 1883). Het zich *onbevoegd* verklaren door de rechtbank, of het *onontvankelijk* verklaren van de burgerlijke vordering, is derhalve niet aan de orde. In de rechtsleer werd de uitspraak "*zich onbevoegd verklaren*" om bij vrijspraak uitspraak te doen over de burgerlijke vordering, trouwens als 'niet zo gelukkig' omschreven, daar ook beslist wordt dat de vordering tot schadeloostelling zoals zij werd ingesteld op basis van de strafrechtelijke tenlastelegging ongegrond is (R. Verstraeten, *Handboek strafvordering*, Maklu, 2005, nr. 2120, met verwijzing naar: Cass. 25 mei 1973, *Arr. Cass.*, 1973, 936).

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162 182 184 189 190 191 194 **195** 185 ;

W. 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 WVV 7.2.03;(opdec.)

Burg. wetb., art.1382; W.17.4.1878,art.3 en 4;(BP)

EG verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Strafrechtelijk

SPREEKT **eerste** beklaagde de vennootschap naar Nederlands recht STICHTING GEESTELIJK WETENSCHAPPELIJK GENOOTSCHAP DE EEUW VAN CHRISTUS, **tweede** beklaagde de vennootschap naar Nederlands recht STICHTING WAYTI UITGEVERIJ, **derde** beklaagde Ludo VREBOS en **vierde** beklaagde Guido VERMEIRE **vrij** zonder kosten wegens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 en B.1 tot en met B.29;

Veroordeelt de burgerlijke partij tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op de som van: 61,85 euro;

Overtuigingsstukken:

ZEGT dat de **overtuigingsstukken** met de nummers OS nrs. 00771/2006 en 03025/2003 aan de rechtmatige eigenaar dienen te worden teruggegeven.

Op burgerrechtelijk gebied:

VERKLAART de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding ontvankelijk, doch **ongegrond**. Zegt dat deze burgerlijke partij zelf de kosten harer aanstelling zal dienen te dragen;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- di **03 april 2007** ---

Aanwezig: -----

F. TROCH, ondervoorzitter, voorzitter der 19° kamer;

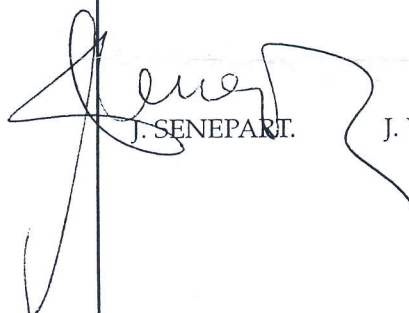
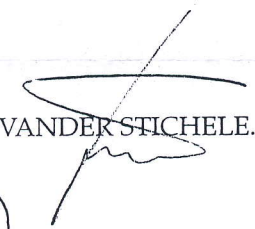
J. DE SLOOVERE, rechter;

J. VANDER STICHELE, rechter;

Y. VAN DEN BERGE, substituut Procureur des Konings;

J. SENEPART, griffier;

(doorhaling van *een* regels en *een* woorden goedgekeurd)

 J. SENEPART. J. VANDER STICHELE. J. DE SLOOVERE F. TROCH.